

ГЛАВА 12.

АРБАКЪ И ЮНА

Недія въ градината.

ЩЕ ЛИ МОЖЕ ТЯ ДА ПОБЪГНЕ И ДА СПАСЕ ГЛАВКА?

Арбакъ като испи нѣколко чашы ароматическо вино най-превѣсно и най-отборъ на тогашната епоха. осѣти вече сърцето си леко и весело, защото голѣмо благодареніе докарва тържеството, което е приготвено чрезъ способността колкото престѣпла и да е била цѣльта му. Увы, суетността челоувѣческа намѣрва удоволствіе въ сполукытѣ, които истичатъ отъ превѣсходството на духа, а укореніята на съвѣсть татвърдѣ късно замѣчватъ челоувѣцытѣ.

Но за сѣдбата на лукаваго Калана никога не бы осѣтиль Арбакъ укоренія отъ съвѣстыта си, заради туй скоро исчезнѣхъ изъ ума му мыслитѣ за мжкытѣ и за постепенната смъртъ които очаквахъ жреца.

Мыслише той само че избѣгнѣ отъ тежка и страшна опасность и за сѣкоги смаза силата на единъ страшенъ врагъ, и не му оставаше сега друго освѣнъ да измисли една искусна басня заради начина чрезъ койго Каланъ станѣ невидимъ, и нито му са виждаше трудно да излже тѣй свещеницытѣ на Изида. Сичкытѣ вече познавахъ че той често проважаше тогози жреца въ ближнытѣ градове съ благочестивы порячванія. Да ли не можаше да каже че го е былъ проводилъ въ едно свещено капище на Изида въ Стабія или въ Неаполь за да занесе всесъзженія за умплостивеніе за смърта на Апкида, който бѣ жрецъ тѣзи богиня? Дали не можаше Арбакъ преди да остави Помпея да хвърли въ водытѣ на Сарна трупа на Калана и ако са намѣряше имаше назоряны *безбожници* на които щѣше да са отдаде смъртъта като отмщеніе дѣто единовѣрецътѣ имъ Олинеъ са осжди на смъртъ отъ звѣроветѣ. Сичко туй като преумисли въ ума си Арбакъ ради собственната си безопасность забраваше съвършенно за Калана и като са радваше че сичкытѣ му кознетворства за затриванъето на Главка сполучвахъ не мыслише вече освѣнъ за Юна.

Когато послѣднія пѣтъ я видѣ, тя го испледи съ таквози горчиво и укорително негодование што неговѣтѣ гордѣ характеръ не можи да устои на докаченіята. Съ смчко туй той пакъ са рѣши да иде да я види защото страстьта дѣйствоваше въ душата му, както любовъта дѣйствува въ душата и на другитѣ челоувѣцы, сирѣчь